

Huslånet

Fra banken en dag, kom det gledelige bud,
om lånet de hadde på huset:
Gjelden er oppgjort, og renter betalt.
Dere har ikke suset og duset.

Vi ønsker dere begge, en lykkelig tid,
og håper fortsatt at dere,
vil være vår trofaste kunde på alt,
som dere ville finansiere.

Kona løp inn til sin mann og sa:
Nå blir det lettere med penger.
Lånet på huset er endelig betalt.
Å, det er masse jeg trenger.

En sofa, et fjernsyn, noen klær og litt til,
er ting vi nå kan kjøpe.
Jeg har også ideer om kjøkkenet her,
som jeg foreløpig ikke vil røpe.

Nå kan vi vel reise, slik drømmen vår var,
til sørlige land og til kyster.
Vi har faktisk penger til litt av hvert.
Vi kan gjøre det som vi lyster.

Men midt i ordflommen, så hun så klart,
mannens rynkete panne.
Kjære kone, det er ikke slik,
at vi nå kan spasere på vannet.

Dette burde jeg ha fortalt om før,
Et dumt og uheldig prosjekt.
I unge år lot jeg villig forlede.
Nå fortjener jeg ikke respekt.

Det skjedde i dumhetens berusende dager,
da jeg feiret sammen med russen.
Nå sitter jeg i saksa, innrømmer jeg nå,
og nedbetaler fortsatt på bussen.